ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΡΚΑΤΟ
προσφέρει πάντα τοὺς ἀγνότερους καφέδες

Τὸ κήρυγμα τῆς Δευτέρας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ & ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Τοῦ ἱεροκήρυκος κ. Αθ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

1. Πολλοὶ δαιμονιζόμενοι ὑπῆρχαν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, οἱ ὁποῖοι, ἐξ αἰτίας τῶν δαιμονίων ποὺ τοὺς εἶχαν κυριεύσει, ἔπασχαν καὶ ἐτυραννοῦντο πολύ. Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ἔμεναν ἄλαλοι καὶ κωφοί, διότι τὰ δαιμόνια τοὺς ἀφαιροῦσαν τὴν λαλιὰν καὶ τὴν ἀκοήν. Ἄλλοι ἔμεναν καμπουριασμένοι καὶ σκυφτοί. Ἄλλοι ἔπεφταν κάτω καὶ ἐκυλίοντο καὶ ἐσπάρασσαν μὲ ἀφρούς εἰς τὸ στόμα. Οἱ δαιμονισμένοι τῆς χώρας τῶν Γεργεσηνῶν ποὺ ἀναφέρει τὸ χθεσινὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἦσαν, φαίνεται, εἰς τὴν χειροτέραν κατάστασιν. Πρῶτον μέν, διότι τὰ δαιμόνια δὲν τοὺς ἄφιναν νὰ μένουν εἰς τὰ σπίτια των. Καὶ δεύτερον, διότι τοὺς ἐξηγρίωναν τόσον πολὺ καὶ τοὺς ἔκαμναν σωστὰ ἐπικίνδυνα θηρία, ὥστε νὰ μὴ τολμᾷ ἄνθρωπος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο, διότι ὑπῆρχε φόβος νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίθεσίν των καὶ νὰ κακοποιηθῇ.

2. Ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ἀκριβῶς διὰ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν κακουργίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ τοὺς ἔσωσε. Ἐθεράπευσε καὶ τοὺς δύο ἐκείνους δαιμονιζομένους, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐπανεύρουν τὸν ἑαυτόν των καὶ ἤμεροι πλέον, ἄνθρωποι σωστοί, νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ σπίτια των, τοὺς ἀπήλλαξεν ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τρόμον ποὺ ἐδοκίμαζαν ὅλοι ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν δύο ἐκείνων θυμάτων — θηρίων τοῦ σατανᾶ. Ἐπὶ πλέον ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς δαίμονας νὰ εἰσέλθουν εἰς τοὺς χοίρους καὶ μὲ τὸν πνιγμόν τῶν χοίρων ἐτιμώρησε τοὺς ἀσεβεῖς ἐμπόρους τῶν χοίρων, ποὺ ἔκαμναν τὸ παράνομον ἐμπόριον διὰ νὰ κερδίζουν χρήματα πολλά, καὶ ἔτσι νὰ μάθουν ὅλοι καὶ νὰ διδαχθοῦν, νὰ μὴ δέχωνται τοῦ σατανᾶ τάς εἰσηγήσεις καὶ γίνονται τοῦ θείου νόμου παραβάται. Αὐτὸ τὸ μέγα καλὸν ἔκαμεν εἰς τοὺς Γεργεσηνοὺς μὲ τὴν ἐκεῖ παρουσίαν του ὁ Κύριος καὶ Θεός. Ἀλλ' αὐτοὶ ἀσεβεῖς ὅλοι των καὶ κακοί, ἀπεδείχθησαν καὶ καί ἀγνώμονες καὶ μωροί. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν χοίρων, ὅπως τὴν ἤκουσαν ἀπὸ τοὺς βοσκοὺς ἐσηκώθησαν καὶ ἦλθαν ὅλοι πρὸς τὸν Χριστόν. «Πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ». Καὶ ἀντὶ νὰ πέσουν νὰ τὸν προσκυνήσουν, νὰ τοῦ ποῦν ἐγκάρδιον τὸ «εὐχαριστῶ», νὰ τόν παρακαλέσουν νὰ μείνῃ εἰς τὰ μέρη των πρὸς διδαχὴν καὶ σωφρονισμόν των, αὐτοὶ «ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν». Τὸν παρεκάλεσαν νὰ φύγῃ! Φύγε ἀπὸ τὰ μέρη μας, τοῦ εἶπαν. Φύγε, διὰ νὰ μὴ πάθουμε χειρότερα ἀπὸ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν φοβερὰν δύναμίν σου. Ἀντὶ νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ποῦν ὅλοι των μὲ συντριβὴν τὸ ἡμαρτον!

3. Μεγάλη πράγματι ἡ μωρία τῶν Γεργεσηνῶν. Διώχνουν ἀπὸ κοντὰ των τὸν Χριστὸν διὰ νὰ μὴ τιμωρηθοῦν περισσότερον ἀπὸ αὐτόν. Εἶπαν νὰ φύγῃ ὁ Χριστός, διότι ἐφοβήθησαν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὀργήν του. Μὰ ἄν εἶδαν, ὅπως πράγματι τὴν εἶδαν τὴν θείαν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν του, καὶ ἄν ἐπίστευσαν ὅπως ὤφειλαν νὰ πιστεύσουν πὼς εἶναι θεία ἡ ἐξουσία του αὐτή, καὶ ἐφοβήθησαν τὴν ὀργήν του ποὺ τιμωρεῖ τοὺς ἁμαρτωλούς, ἔπρεπε νὰ μετανοήσουν, νὰ πέσουν κάτω νὰ τὸν προσκυνήσουν, νὰ τοῦ ποῦν τὸ «ἡμαρτον» καὶ τὸ «ἐλέησόν» μας καὶ νὰ ζητήσουν ὄχι νὰ φύγῃ ἀλλὰ νὰ μείνῃ κοντά των, ὅπως ἐζήτησαν κάποτε οἱ Σαμαρεῖται διὰ νὰ τοὺς διδάξῃ νὰ τοὺς νουθετήσῃ, νὰ τοὺς βάλῃ καλὰ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς σωτηρίας. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ κάμουν.

4. Ὁ Κύριος, μολονότι ἦλθεν εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ καταργήσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου καὶ σώσῃ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πονηροῦ τοὺς ἁμαρτωλούς, καὶ ἔσπευδε πάντοτε νὰ τοὺς ἀνεύρῃ καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ αὐτὴν τὴν σωτηρίαν, ἐν τούτοις ἔφευγε ἀπὸ κοντά των, ὅταν ἔβλεπε πὼς δέν τὸν ἤθελαν οἱ ἁμαρτωλοί. Ἔτσι ἔφυγε καὶ ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ἐφ' ὅσον αὐτοὶ τοῦ ἐζήτησαν νὰ φύγῃ. «Τότε ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν». Αὐτὸ δέν εἶναι δίκαιον; Αὐτό. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ὀλέθριον διὰ τὸν ἁμαρτωλόν. Διότι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὁ Θεός κοντὰ του ὑπάρχει ἐλπίς νὰ σωθῇ, νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ σωθῇ. Ἀλλ' ὅταν φεύγῃ ὁ Θεός ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλόν; Τότε ὁ ἁμαρτωλός μένει ἀπροστάτευτος, ἀστήρικτος ἐλεύθερος εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄς φοβηθῶμεν, ἀδελφοί, τὴν θείαν ἐγκατάλειψιν. Καὶ φοβούμενοι αὐτήν, ἄς κρατούμεθα κοντὰ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ Σωτῆρα μας. Ἄς ἁρπάζουμε τάς εὐκαιρίας ποὺ μᾶς φέρει πρὸς μετάνοιάν μας ἡ θεία ἀγαθότης καὶ εἰλικρινῶς τότε ἄς μετανοοῦμεν. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ σωτηρία μας.

Κοινωνικά

ΙΑΤΡΟΙ

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 55, τηλέφ. 36—32.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης, τηλ. 63-69, Πάτραι.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, ἐπανέλαβε τὴν ἐργασίαν του.

Ὁ παθολόγος ἰατρὸς κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Χαραλάμπη 65 (Ὑψηλὰ Ἀλώνια) Τηλ. 57-82.

ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΙΑΤΡΟΣ, Μαιζῶνος 106, δέχεται 8—12 καὶ 5—8.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ.ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (Ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ Ἰατρεῖον του Βασιλείου Ρούφου 90 πλησίον Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΑ
ΝΙΚ. ΑΘ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297Α = ΤΗΛ. 35-51
ΠΑΤΡΑΙ

JAWA

Ἐθριάμβευσε στοὺς διεθνεῖς ἀγῶνες Σάλτσμπουργκ τὴν 1)5)64 καὶ HOLICE τὴν 10)5)64
ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΜΟΝΤΕΛΩΝ
ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΕΣ-ΣΚΟΥΤΕΡ-ΜΟΤΟΣΑΚΟ
Σὲ τιμὲς πολὺ χαμηλὲς καὶ μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Β. ΘΑΝΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ— Πατρέως 11
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΠΥΡΓΟΥ Ν. ΛΑΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΙΓΙΟΥ ΛΑΖ. ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ & ΣΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΑΤΖΗΣ, ΜΠΑΙΜΠΑ 15

Ἀναζητεῖται κατάλληλον οἰκόπεδον

ΠΡΟΩΘΕΙΤΑΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Συνεστήθη καὶ σχετικὴ ἐπιτροπή

Ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ἐπανελήφθη ἡ πληροφορία, ὅτι διὰ τὴν κατάλληλον στέγασιν τοῦ Ταχυδρομείου Πατρῶν συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ὑλικοῦ καὶ προμηθειῶν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας Ἀχαΐας καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ταχυδρομικῆς διευθύνσεως Ἀχαΐας.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Ε. Ἀρβανιτάκης θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τοῦ ὅλου θέματος, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν συγχρόνου ταχυδρομικοῦ μεγάρου.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν κατηγήθησαν τὰ ἀγροτικὰ δρομολόγια τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ἀλλ' οἱ ἐκτελοῦντες ταῦτα ἀγροτικοὶ διανομεῖς ὠνομάσθησαν ἀστικοὶ ἐξακολουθοῦντες καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην ὀνομασίαν των νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν τῶν δρομολογίων τούτων.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα, ὅτι τοιαῦται ἔρευναι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ καταλλήλου οἰκοπέδου ἔχουν γίνη καὶ εἰς τὸ παρελθόν, περιορισθεῖσαι εἰς τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως, πλὴν δὲν εἶχον ληφθῆ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, διότι οὐδὲν εἶχε τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἕνα Ταχυδρομεῖον ἐξυπηρετεῖ τὸ κοινόν, ὅταν τὰ περισσότερα γραφεῖα καὶ αἱ περισσότεραι ὑπηρεσίαι εὑρίσκονται εἰς τὸ ἰσόγειον.

Μεταξὺ ἄλλων εἶχε προταθῆ καὶ τὸ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ Κολοκοτρώνη οἰκόπεδον, τὸ ἔναντι τοῦ ξενοδοχείου Ἀγγλίας.

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσες ἐνδιαφέρεσθε:

• Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τελειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ. ὅπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὸ φιγουρίνια

• Γιὰ ἕνα Κροκὶ —Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων

• Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἑνὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν

• Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδιστρας κ. ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ-ΜΕΡΕΜΕΤΗ, Κανακάρη 96—Πάτραι, τηλ. 34—00

Μία σοβαρὴ ἀσυνέπεια τοῦ Κρουστσεφισμοῦ

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΗ ΡΩΣΣΙΑ

Ὑπὸ τοῦ κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ κυρίως ἀλλὰ καὶ τὸν ἡμερήσιο τύπο, πληροφορούμεθα ὅτι στὴ Γαλλία συνεστήθη μιὰ Ἐπιτροπή, ὑπὸ τὴν προεδρεία τοῦ γνωστοῦ χριστιανοῦ φιλοσόφου Φρανσουὰ Μωριάκ, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας συγκαταλέγονται καθολικοὶ καὶ ὀρθόδοξοι διανοούμενοι, τόσο κληρικοὶ ὅσο καὶ λαϊκοί.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἔδωσε μιὰ πρές — κόνφερανς πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπὶ τῆς συστηματοποιήσεως τοῦ διωγμοῦ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ κρουστσεφικὸ καθεστώς. Τὰ ὅσα, μὲ τὴ βοήθεια αὐθεντικῶν στοιχείων, κατηγγέλθησαν εἶναι πράγματι ἐκπληκτικά. Ἐάν σ' αὐτὰ προσθέσουμε καὶ ὅσα κατὰ καιροὺς ἔρχονται στὴ δημοσιότητα σχετικὰ μὲ τὴ στάση τοῦ ἀνεξίθρησκου δήθεν σοβιετικοῦ κράτους, ἀπέναντι στὴ θρησκεία καὶ στὶς ἐκκλησίες της, σχημα τίζουμε τὴν ἐντύπωση, πὼς κάτι πολὺ σοβαρὸ συμβαίνει σὲ δύο κυρίως χῶρες τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ, στὴ Ρωσσία καὶ στὴ Βουλγαρία. Χωρὶς νὰ φοβᾶστε ὅτι θὰ ἀδικοῦσαμε αὐτές τίς δύο χῶρες, βγάζουμε εὔκολα τὸ συμπέρασμα, ἀπὸ ὅσα παρακάτω θὰ ἐκθέσουμε στοιχεῖα, ὅτι στίς χῶρες ἰδίως αὐτές, ἕνα νέο κῦμα θρησκευτικοῦ διωγμοῦ βρίσκεται ἐν ἐξελίξει, ἀπὸ τὸ 1959 καὶ ἐντεῦθεν ἰδίως, καὶ ὅτι ὅπως πολὺ σωστὰ στὴν προαναφερθεῖσα πρὲς — κόνφερανς εἶπε ὁ Φρανσ. Μωριάκ οἱ σοβιετικὲς ἀρχὲς κατέχονται ἀπὸ τὴν «σατανικὴ σχεδὸν ἐπιθυμία» νὰ ἐξοντώσουν τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησία.

Ἡ προαναφερθεῖσα αὐτὴ Ἐπιτροπὴ καὶ εἰδικότερα τὰ ὀρθόδοξα αὐτῆς μέλη κ.κ. Στούβ καὶ Κλεμάν, κατήγγειλαν ὅτι ἀπὸ τὸ 1959 ἔχουν κλείσει 10 000 ἐκκλησίες καὶ ὅτι ἀπὸ τὰ 67 μοναστήρια καὶ ἱεροσπουδαστήρια, ποὺ ὑπῆρχαν στὴν ΕΣΣΔ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνία, μόνο 32 σήμερα διασώζονται. Ἀνέφεραν ἐπίσης πὼς οἱ κληρικοὶ δυστυχοῦν καὶ τὰ παιδιὰ τῶν θρησκευομένων Ρώσσων ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους ὑπὸ τοῦ Κράτους. Τέλος κατήγγειλαν ὅτι ἰδιαιτέρως αὐστηρὰ μέτρα ἡ κυβέρνηση λαμβάνει κατὰ τῶν μαθητῶν, ποὺ μεταβαίνουν τὶς Κυριακὲς στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ κοινωνήσουν.

Καὶ αὐτὰ περίπου ἐλέχθησαν στὸ Παρίσι, ἀπὸ τὴ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ γιὰ τὸ διωγμὸ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσαν νὰ θεωρηθοῦν σάν ὑπερβολικά, ἄν δέν ἐπιβεβαιώνοντο, μὲ ἔμμεσο βέβαιο τρόπο, ἀπὸ τὶς γραπτές μαρτυρίες τῶν ἐπισκεπτομένων τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Παράδειγμα τὰ ἀναφερόμενα στὸ βιβλίο τοῦ συμπολίτου μας κ. Νικ. Λευτάκη, ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

Τί διεπίστωσεν ὁ κ. Λευτάκης ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν σχέσεων ἐκκλησίας καὶ σοβιετικοῦ λαοῦ;

α) Ὅτι μόνον μικρὰ παιδιὰ καὶ ἄνω τῶν 45—50 ἐτῶν ἐνήλικες πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία. Ἑπομένως ἀληθεύει πὼς ἡ νεολαία τῆς σχολικῆς καὶ φοιτητικῆς ἡλικίας δὲν πατάει οὔτε ἀπὸ περιέργεια στοὺς ναοὺς στὴν ΕΣΣΔ καὶ ὅτι ὡρισμένης ἡλικίας ἄνθρωποι περιέργως καὶ ὡς ἀπὸ συμφώνου δὲν φαίνεται νὰ θρησκεύουν στὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία.

6) Ὅτι μόνον παλαιές ἐκκλησίες ὑπάρχουν καὶ ἑπομένως νέες δὲν ἐκτίσθηκαν ποτὲ, ὅπως συμβαίνει σ' ὅλες τὶς ἄλλες μὴ κομμουνιστικές χῶρες τῆς γῆς, καὶ ὅτι καμμία ἀπολύτως οἰκονομικὴ βοήθεια δὲν δίδεται ἀπὸ τὸ Κράτος στὴν Ἐκκλησία.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδια τὰ ὄργανα τοῦ σοβιετικοῦ Τύπου μᾶς πληροφοροῦν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γιὰ τίς ἐπιτυχίες τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ διωγμοῦ, ποὺ πλήττει κυρίως τὴν Ὀρθοδοξία. Στίς 9—10—63 ἡ ΠΡΑΒΔΑ ἔγραφε ὅτι στόν τομέα μόνον τῆς Δυτ. Οὐκρανίας ἔκλεισαν 200 ἐκκλησίες καὶ προσευχητάρια κατὰ τὴν τελευταία τριετία, λόγω «τῆς πολὺ ἐντατικῆς ἐκπαιδευτικῆς προπαγάνδας τοῦ Κέμματος, ποὺ ἀπώθησε τὸ κῦμα τῆς θρησκευτικῆς πίστεως» τὸ ὁποῖον κατὰ λάθος, ὅπως καὶ τὸ κῦμα τοῦ ρεβεζιονισμοῦ, εἶχε ἀρχίσει νὰ κατακλύζῃ τὴ Ρωσσία, μετὰ τὴν ἐπίθεση τοῦ Κρουστσεφ κατὰ τοῦ σταλινισμοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπαγόρευση τῆς ἐκτυπώσεως νέων εὐαγγελίων, μετὰ τὴν ἐκτύπωση 20.000 ἀντιτύπων ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Στάλιν, ἡ ἀνάγκη λοβραίας εἰσαγωγῆς σταυρῶν, εἰκόνων καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν βιβλίων καὶ συμβόλων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, ποὺ μᾶς τὴν κάμνει γνωστὴ ἡ πρόσφατη ἀναγγελία συλλήψεως μιᾶς γυναικός, διότι ἔκαμνε λαθραία εἰσαγωγὴ παρομοίων εἰδῶν, ἐπίσης ἡ προσπάθεια διακωμωδήσεως τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ σκηνῆς, στὴν ὁποία ἀντετάχθησαν καὶ σοβιετικοὶ ἠθοποιοί, ὅπως ὁ Ροστόβτσεφ ἀποδεικνύουν τὸ συστηματικὸ, ποικιλόμορφο καὶ ὕπουλο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖον συνεχίζεται ὁ διωγμός τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν ΕΣΣΔ ἀλλὰ καὶ στὴ Βουλγαρία. Γιὰ τὴν τελευταία θ' ἀναφέρουμε ἕνα πρόσφατο καὶ χαρακτηριστικὸ γεγονός τοῦ περασμένου Πάσχα. Οἱ «παρακρατικοὶ» τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως «νεολαῖοι» ἐπέβραναν στὴ Μητρόπολη τῆς Σόφιας τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας τῆς Ἀναστάσεως. Ἐκεῖ ἄρχισαν νὰ διακωμωδοῦν καὶ νὰ πειράζουν τοὺς προσερχομένους πιστούς, δημιουργώντας ἐπεισόδια εἰς βάρος τους. Ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο χαλκεύθηκε ἡ ἀφορμὴ, ἐπενέβη ἡ Ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἀντὶ νὰ προστατεύσῃ, ὅπως ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ συντάγματα λένε, τὴν ἐλευθερία τῆς λατρείας ἀπὸ τοὺς τεντυμπούδες τοῦ κόμματος ἔκλεισε τὴν Ἐκκλησία καὶ ἀπηγόρευσε τὴ λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως.

Ἔτσι ὁ Κρουστσεφισμός, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀπὸ παντοῦ ὁμολογεῖται, ὑπῆρξε καὶ παραμένει σάν καθεστώς ἠπιώτερος τοῦ σταλινισμοῦ, μένει πιστός στὴν ἀντιθρησκευτικὴ μισαλλοδοξία ἐκείνου. Ἐρεθισμένος ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τοῦ πειράματος, ποὺ κρατάει 40 καὶ πλέον τώρα χρόνια, τοῦ ξερριζώματος δηλαδὴ τῆς πίστεως ἀπὸ ἕνα λαό, ὄχι μόνον διὰ πυρός καὶ σιδήρου, ἀλλὰ δι' ὅλων τῶν τελευταίων μέσων ὑποβολῆς τοῦ πλήθους ποὺ διαθέτει ἕνα ὁλοκληρωτικὸ κράτος στὴν ἐποχὴ μας γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ (σχολεῖα, Τύπος, ραδιόφωνον, θέατρον καὶ κινηματογράφος, βιβλία, περιορισμός τῆς θρησκευτικῆς δραστηριότητος ὅλων τῶν δογμάτων κλπ) συνεχίζει στὸν τομέα αὐτὸν τὴν πολιτικὴ τοῦ Στάλιν.

Τὸ θέμα αὐτὸ καθευτὸ λυπηρόν, ἀποτελεῖ στῖγμα γιὰ τὸ νεοκομμουνισμὸ, ὅπως θὰ πρέπει νὰ ὀνομάζῃ κανείς τὸ μετασταλινικὸ σοβιετισμὸ. Ἀποτελεῖ ὅμως ταυτοχρόνως μιὰ πειραματικὴ καταπληκτικὴ ὅτι ἄφευση τῶν προφητειῶν τῶν ἀθεϊστῶν, ποὺ ἀπέδειδαν τὴ θρησκευτικότητα τῶν λαῶν, στὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὑποστήριξιν τῆς θρησκείας. Ἀποτελεῖ ἀκόμα μιὰ ἐπιβεβαίωση τῆς ὀρθότητος τοῦ ρεαλισμοῦ τοῦ ἐπιστήμονος Μάρξ, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε, παρὰ τὸν ἀθεϊσμὸ του, πὼς ἡ θρησκεία εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεση τοῦ καθενός μας καὶ ὄχι ὑπόθεση τοῦ φιλόθρησκου ἢ ἀθεϊστικοῦ κράτους, οἱουδήποτε κράτους καὶ κοινωνικοῦ συστήματος.

Στὴν ὅλη αὐτὴ δυσάρεστη καὶ λυπηρὴ ὑπόθεση ὑπάρχουν ὅμως καὶ τὰ εὐχάριστα σημεῖα. Τόσο γι' αὐτὴ τσύτη τὴν ὑπόθεση τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅσο καὶ γι' αὐτὸ τοῦτο τὸ σοβιετικὸ καθεστώς. Πράγματι, ἡ Ὀρθοδοξία καὶ ὁ Χριστιανισμὸς γενικώτερα ἀπεδείχθη ὅτι ἀντέχει καὶ στοὺς πιὸ σκληρούς, ἀλλὰ καὶ στοὺς πιὸ ἐπιστημονικὰ συστηματοποιημένους διωγμοὺς καὶ μέσα σ' αὐτὸν τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Ἀπεδείχθη ἐπιστημονικὰ πλέον καὶ μὲ τὸν πιὸ παταγώδη τρόπο ὅτι «σκληρόν» καὶ μάταιον θὰ προσθέταμε ἐμεῖς, «πρὸς κέντρα λακτίζειν». Δὲν θὰ ἐχρειάζοντο καὶ οἱ νέοιδιωγμοὶοὔτε ἡ συνθηκολόγηση τῶν ἄλλων κομμουνιστικῶν καθεστώτων μὲ τίς ἐκκλησίες τους, ὅπως τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ, τοῦ Ρουμανικοῦ, τοῦ Πολωνικοῦ καὶ ἄλλων ὅπου οἱ κληρικοὶ ἔφθασε νὰ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ «ἄθεον κράτος» ἐάν ἡ θρησκευτικὴ πίστη δὲν ἦταν ἕνα ἀπολύτως συνυφασμένο μὲ τὴν ἀνθρώπινη ἰδιότητα γεγονός.

Τὸ ἄλλο τέλος εὐχάριστο εἶναι πὼς ἡ πρές — κόνφερανς τῆς Ἐπιτροπῆς Φρανσουὰ Μωριάκ καὶ ἡ σχετικὴ διαμαρτυρία τῶν Γάλλων διανοουμένων δὲν ἀφῆκε ἀδιάφορους τοὺς κομμουνιστὲς τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας. Αὐτὸ ἀποδεικνύει πὼς ὁ νεοκομμουνισμὸς εἶναι πιὸ εὐαίσθητος στὰ θέματα αὐτὰ ἀπὸ τὸ σταλινισμὸ, διότι ἀπὸ ὅτι γράφει τὸ περιοδικὸ «ΣΩΤΗΡ» τῆς 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. βγαίνει τὸ συμπέρασμα, πὼς οἱ διαμαρτυρίες αὐτές δὲν ἔπεσαν ἐντελῶς στὸ κενό.

Τόσο λοιπὸν τὸ πρῶτο ὅσο καὶ τὸ δεύτερο μᾶς πείθουν πὼς καὶ ὁ χριστιανισμός ἀκατάβλητος εἶναι καὶ πὼς οἱ διαμαρτυρίες τῶν ὁμοδόξων τῶν Ρώσσων ὀρθοδόξων θὰ ὠφείλαν νὰ ἀποτολμηθοῦν, ἀφοῦ ὄχι μόνον τὸ ἀξίζουν οἱ ὁμόθρησκοί μας τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ νέο σοβιετικὸ καθεστώς δὲν παρουσιάζεται τόσο παχυδερμικὸ ὅσο τὸ πρῶτο.

Μιὰ παγκόσμια σταυροφορία τῆς Ὀρθοδοξίας γιὰ τὴ ζήτημα αὐτὸ πολλὰ θὰ συνεισέφερε ἴσως στὸν τομέα τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος ἄν ἀνάγκαζε τοὺς Ρώσσους κομμουνιστὲς νὰ γίνουν συνεπεῖς πρὸς τὰ ὅσα περὶ δημοκρατίας καὶ ἀντισταλινισμοῦ ἀπὸ ἐτῶν διακηρύσσουν. Πέραν δὲ αὐτοῦ θὰ παρουσίαζε τίς ἐκκλησίες τῆς Ἀνατολῆς περισσότερο ἑνωμένες μεταξὺ τους, τὴν δὲ Ὀρθοδοξία τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν ἐνδιαφερομένη γιὰ τοὺς ἀδελφούς της, γιὰ τοὺς ὁποίους δυστυχῶς μέχρι σήμερα μόνον οἱ Χριστιανοὶ ἄλλων δογμ